

[Bmann.]

komme til at bære den, og man har sagt, at den ville bevirke en forøgelse af købesummerne, og at der derved bare ville blive tale om en oppustning af pantebrevsmarkedet. Jeg tror ikke, disse betragtninger er rigtige. Naturligvis kan man ikke for den enkelte handel på forhånd sige, hvor afgiften kommer til at ligge — tænk bare på liebhaverikøb, hvor køberen altid er den svage — men ser man på markedet i almindelighed, så er der ingen tvivl om, at i hvert fald husmarkedet for øjeblikket gennemgående er købers marked, og at det derfor er sælgeren, der må give sig. Afgiften vil derfor betyde en nedskæring af den fortjeneste, som ellers ville være opnået, og altså ikke nogen forøgelse af købesummen. I disse og efter min opfattelse i de fleste tilfælde vil afgiften altså virke præcis, sådan som det er tilsigtet, og den vil derfor være en gavnlig afgift.

Ud fra det synspunkt, at den skulle skære ind i fortjenesten på fast ejendom, kan man nok sige, at i de tilfælde, hvor der vitterligt ingen fortjeneste foreligger — og det kan jo forekomme i meget sjældne tilfælde — kunne der være grund til at se på, om man burde kræve afgiften. Jeg skal ikke fremsætte yderligere tanker herom, men bede finansministeren svare, om det ikke er meningen, at man nu vil følge afgiftens virkninger nøje også med henblik herpå.

Jeg kan godt forstå VKRs vrede over disse forslag, for de betegner jo et brud med VKR-politikken, som lagde skatterne ud til den brede befolkning og lagde dem nedefter, mens man med flid undlod at røre ved privilegerede områder.

Jeg tror, det er værd at hæfte sig ved de bemærkninger, der er gjort i betænkningen om, hvorledes den fremtidige skattepolitik skal forme sig, for det ligger vel sådan, at skal vi ikke stå i samme situation til næste år, er det nødvendigt allerede nu at gøre sig tanker om den fremtidige skattepolitik. Jeg er særlig glad for, at finansministeren i et notat har sagt, at nu gælder det en reform af fradragene, en delreform, der i hvert fald går ud på, at de fradrag, der ikke har direkte tilknytning til indkomstens erhvervelse, bliver fradrag i skatten i stedet for fradrag i indkomsten. Det vil ikke alene betyde en forhøjelse af provenuet, men vil også være en retfærdighedshandling.

Naturligvis lægger mit parti også megen vægt på, at der nu virkelig gøres en indsats for at forøge kontrollen med ligningen, og at der er overvejelser i gang om store ændringer i skatteadministrationen, hvortil kommer den fortløbende reform af kilde-skatteopkrævningen. Herudover tror jeg, at regeringen vil komme til at besinde sig på helt nye felter. Jeg har nævnt jordværdistigningen, og i billedet har ikke nogen sinde spørgsmålet om hele lånemarkedet været inddraget til trods for, at spørgsmålet om kreditgivning nok har større betydning for økonomien end kasseoverskuddets størrelse. Her er to felter: en fortsættelse af realkreditforliget og en overvejelse af hele jordværdistigningsspørgsmålet, som jeg tror det bliver nødvendigt også af økonomiske grunde at overveje. Samtidig har vi altså her alternativer til opskruling af skatterne. Men det må erkendes, at disse tanker ikke har kunnet medtages i denne buket, da der var tale om, at man skulle tilendebringe arbejdet hurtigt.

Vi har under forhandlingerne også strejft spørgsmålet om rationalisering af den offentlige administration og mulighederne for rationalisering i det hele taget af det offentlige byggeri. Jeg vil nævne, at der også i betænkningen er ønsket en skarpere kurs mod repræsentationsudgifter. Vore tanker om en reklameskat er heller ikke droppet. De vil igen blive ført frem. Jeg har såmænd heller ikke droppet den beskedne skatteidé om lystbådene, men det har der heller ikke været mulighed for til bunds at undersøge. Derimod vil der komme — det er sikkert — en forhøjelse af formueskatten, og der ligger også på beddingen en reform af afskrivningsområdet.

Det er betydelige reformer, og der skal ikke mangle medvirken fra SF til hurtigst muligt at gå i gang med dem, således at de kan få virkning for situationen ved fastsættelsen af udskrivningsprocenten til næste år.

Jeg skal ikke udtale mig om de enkelte ændringsforslag, for jeg er ganske enig i de bemærkninger, hr. Orla Møller har gjort.

Hanne Budtz: Regeringens forslag til en forhøjelse af prisen på fast ejendom — for det er det jo i virkeligheden — er et strålende bidrag til inflationens fortsættelse. Det betyder givet en fordyrelse af ethvert køb af hus og ejerlejlighed, og ingen kan være i